

ROZHODNUTIE

Číslo: 004/30480/2022/PR/SD
Číslo spisu: 6679-2021-BA

V Bratislave dňa 04. 02. 2022

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly č. 0096/2021/K z 12. októbra 2021

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti PPA Power DS s. r. o., Vajnorská 137, 830 00 Bratislava, IČO: 31 368 514, zast. advokátskou kanceláriou akl.legal s.r.o., Skuteckého 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 771 651, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly č. 0096/2021/K z 12. októbra 2021 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 12. októbra 2021 rozhodnutie č. 0096/2021/K, č. sp. xxxx-xxxx-xx, ktorým bola spoločnosti PPA Power DS s. r. o., Vajnorská 137, 830 00 Bratislava, IČO: 31 368 514, zast. advokátskou kanceláriou akl.legal s.r.o., Skuteckého 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 771 651 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške x xxx,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože nepredložila v čase od xx. xxxxxxxx xxxx do xx dní, t. j. do xx. xxxxxxxx xxxx úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien ustanovených vo vyhláske č. 181/2020 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláska úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom v znení neskorších predpisov, čím porušila povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0096/2021/K z 12. októbra 2021 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené dňa xx. xxxxxxxx xxxx.

3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené dňa xx. xxxxxxxx xxxx a zaevidované pod č. xxxxx/xxxx/xx (ďalej len „odvolanie“).
4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa xx. xxxxxxxx xxxx v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Úrad v rámci vlastnej činnosti kontrolou plnenia povinností regulovaných subjektov podľa zákona č. 250/2012 Z. z. zistil, že účastník konania si svoju povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. voči úradu nesplnil.
6. Prvostupňový orgán Oznámením č. xxxxx/xxxx/xx zo xx. xxxxxxxx xxxx začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude úradom zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania dňa xx. xxxxxxxx xxxx.
7. Prvostupňový orgán Oznámením č. xxxxx/xxxx/xx zo xx. xxxxxxxx xxxx zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do xxxxxxxx pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
8. Účastník konania sa v určenej lehote k oznámeniu o začatí správneho konania vyjadril listom doručeným prvostupňovému orgánu dňa xx. xxxxxxxx xxxx zaevidovaným pod č. xxxxx/xxxx/xx a listom doručeným prvostupňovému orgánu dňa xx. xxxxxxxx xxxx zaevidovaným pod č. xxxxx/xxxx/xx.
9. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinností vydal dňa 12. októbra 2021 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške x xxx,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené dňa xx. xxxxxxxx xxxx.

II. Odvolanie účastníka konania

10. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie z xx. xxxxxxxx xxxx, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené xx. xxxxxxxx xxxx. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
11. Účastník konania v odvolaní proti rozhodnutiu okrem iného uviedol, že v rámci konania predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia vo vyjadreniach poukazoval na skutočnosť, že neporušil povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. vo väzbe na zmenu

vyhlášky č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s elektrinou a pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 24/2013 Z. z.“), ku ktorej došlo na podklade vyhlášky č. 181/2020 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 24/2013 Z. z. (ďalej len „vyhláška č. 181/2020 Z. z.“).

12. Účastník konania uviedol, že vyhláška č. 181/2020 Z. z. nebola ani prvou ani jedinou novelou vyhlášky č. 24/2013 Z. z., aj predchádzajúce novely boli obsahovo rozsiahle a zavádzali zmeny v jednotlivých právnych inštitútoch, pričom v aplikačnej praxi úradu predchádzajúce rozsiahle novely neboli považované za zmeny podmienok, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok daného subjektu schválený.
13. Právna povinnosť uvedená v §15 ods. 6 druhá veta zákona č. 250/2012 Z. z. je formulovaná tak, že adresát povinnosti musí konať predpísaným spôsobom (predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku) až vtedy, keď nastane zmena podmienok, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok daného regulovaného subjektu schválený (spúšťač povinnosti – hypotéza právnej normy). Účastník konania uviedol, že aj vzhľadom na skutočnosti uvedené v tomto odvolaní, situáciu vyhodnotil tým spôsobom, že nedošlo k zmene podmienok, na základe ktorých bol vydaný prevádzkový poriadok (nebola naplnená hypotéza právnej normy). Úrad je vo svojom hodnotení iného názoru, v odôvodnení rozhodnutia sa vyjadruje nepresvedčivo a len so zopakovaním, že ostatná novela pravidiel trhu bola rozsiahla, pričom všeobecne konštatuje, že je zrejme, že rozsiahlou zmenou právnej úpravy, ktorá nastala nadobudnutím účinnosti vyhlášky č. 181/2020 Z. z., sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, a že sa jednalo sa o markantnú zmenu, ktorú bolo potrebné regulovanými subjektmi reflektovať v ich prevádzkových poriadkoch. Úrad neuvádza žiadne relevantné a preskúmateľné argumenty, v čom malo na základe novelizácie pravidiel trhu dôjsť k naplneniu hypotézy právnej normy, teda v ktorých aspektoch došlo k zmene podmienok vo vzťahu k prevádzkovému poriadku účastníka konania (nie všeobecne). To bola jedna z príčin, prečo účastník konania poukázal na to, že postupom úradu došlo k porušeniu požiadavky predvídateľnosti práva a právnej istoty. Účastník konania v plnom rozsahu odkázal na bod 3. jeho vyjadrenia z xx. xxxxxxxxxxx xxxx (zn. xxxx/xxxx, xxxx/xxxx), a uviedol, že úrad sa v rozhodnutí k tejto otázke nevyjadril, rovnako sa nevyjadril k doterajšej aplikačnej praxi pri predchádzajúcich novelách a v čom je situácia po ostatnej novele pravidiel trhu iná. Zohľadniac odôvodnenie rozhodnutia účastník konania subjektívne vníma, že úrad zrejme otázku predvídateľnosti práva a právnej istoty nevidí ako problematickú, hoci práve ona je v tomto konaní kľúčová, je tu rozdielny právny pohľad účastníka trhu a regulátora na to, či boli naplnené skutočnosti, ktoré majú za následok právnu povinnosť. Preto účastník konania vo vyjadrení z xx. xxxxxxxxxxx xxxx poukázal na závery Európskeho súdu pre ľudské práva a ním formulované požiadavky na predvídateľnosť zákona. Účastník konania uviedol, že v predmetnom prípade táto vlastnosť úpravy právnej povinnosti nie je daná, avšak tento jej nedostatok nesmie byť na ťarchu účastníka konania.
14. Účastník konania ďalej v odvolaní uviedol doplňujúce aspekty, ktoré podľa jeho názoru majú relevanciu, a to prepiaty formalizmus v postupe úradu a záväznosť prevádzkového poriadku. Úrad v odôvodnení rozhodnutia tvrdí, že zmyslom právnej povinnosti formulovanej v §15 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z. je hlavne ochrana slabšej strany právneho vzťahu – užívateľov sústavy, ktorú prevádzkuje účastník konania. Regulácia právnych otázok a vzťahov prostredníctvom prevádzkových poriadkov je však v slovenskom právnom prostredí polemická a záväznosť prevádzkového poriadku pre ostatných účastníkov trhu je sporná. K tomu účastník konania poukázal na súdne rozhodnutia (napríklad rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 21S/155/2015; 21S/159/2015; 21S/149/2015; 21S/153/2015), ktoré

zaujímajú vyššie prezentované stanovisko o nezáväznosti prevádzkového poriadku v časti idúcej nad rámec zákona (*Prevádzkový poriadok musí v plnom rozsahu zodpovedať zákonu. Ustanovenia prevádzkového poriadku, ktoré idú nad rámec zákona „nie sú právne relevantné“, a teda ani právne záväzné.*). Účastník konania uviedol, že tieto súdne rozhodnutia boli prijaté za trvania pravidla podľa §13 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z.

15. Na neprípustný formalizmus v konaní úradu, ktorého odzrkadlením je rozhodnutie, poukazujú tieto závery prezentované v odôvodnení rozhodnutia. Na str. 8 sa úrad vyjadruje k účastníkom konania prezentovanému záveru o zbytočnosti a neefektívnosti kopírovania všeobecne záväzných právnych predpisov do prevádzkových poriadkov spôsobom, že ide len o vyjadrenie názoru na legislatívu a neprezentuje argumenty, prečo je žiaduce, efektívne a zmysluplné kopírovať ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov do prevádzkového poriadku. Na str. 10 úrad uvádza, že v prípade porušenia zo strany účastníka konania má ísť o porušenie administratívnej povinnosti. Možno vyvodíť, že náhľady a postupy úradu v tomto konaní sú výrazne ovplyvnené a presiaknuté formalistickým prístupom. V bode 4. vyjadrenia z xx. xxxxxxxxx xxxx účastník konania prezentuje závery autorít o neprípustnosti formalistického prístupu a argumenty za jeho odmietnutie. V stredno a dlhodobom horizonte sa taký postup úradu môže javiť ako výrazne kontraproduktívny vo vzťahu k sledovanému cieľu, a to ochrane konečného spotrebiteľa. Rozsiahle dokumenty, ktoré len bezúčelne a slepo preberajú ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, kde také prebratie nemusí byť úplné, sú spôsobilé v adresátoch vyvolať skôr pocit nejednoznačnosti, chaosu, a stratu orientácie v už beztak komplikovanej právnej úprave. Účastník konania poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS. 192/08 z 28. augusta 2008, ktorý uvádza: „*Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúci k nespravodlivému záveru potom znamená porušenie základných práv.*“
16. Účastník konania opakovane uviedol, že zhodnotil novelu vyhlášky č. 24/2013 Z. z. s tým záverom, že ňou nedošlo k zmene podmienok, za ktorých bol prevádzkový poriadok schválený (nedošlo k naplneniu hypotézy právnej normy). Zároveň, zohľadniac kontraproduktivitu kopírovania ustanovení právnych predpisov do prevádzkového poriadku, účastník konania celkovo vyhodnotil, že nedošlo k naplneniu hypotézy právnej normy, ktorá prikazuje podať návrh na schválenie zmeny prevádzkového poriadku. Účastník konania odmieta záver, ktorý prezentuje úrad na str. 9 rozhodnutia, a to, že účastník konania ignoroval rozsiahlu a významnú novelizáciu obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktorá bola deklarovaná vyhláškou č. 181/2020 Z. z. V danom prípade nešlo o nevedomú ignoráciu, ale o vedomé zhodnotenie implikácií novelizácie a jej zasadenie do kontextu daného zákonom č. 250/2012 Z. z. so záverom „nespustenia“ povinnosti.
17. Účastník konania v závere odvolania uviedol, že rozhodnutie úradu považuje z vyššie uvedených dôvodov a na podklade vyššie uvedenej argumentácie za nesprávne a navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie preskúmal v celom rozsahu a rozhodnutie zrušil a konanie ako právne bezdôvodné zastavil.

III. Druhostupňové konanie

18. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.* Účastníkom konania, zúčastneným

osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

19. *Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierné vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
20. *Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
21. *Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
22. *Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkovi konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
23. *Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
24. *Podľa § 47 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkovi konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
25. *Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
26. *Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
27. *Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.*
28. *Odvolací orgán z administratívneho spisu zistil, že prvostupňový orgán Oznámením č. xxxxx/xxxx/xx zo xx. xxxxxxxxxx xxxx začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.*
29. *V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza výpis z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I účastníka konania a povolenie č. xxxxx xxxx – xx. zmena*

vydané účastníkovi konania na predmet podnikania: elektroenergetika, rozsah podnikania: distribúcia elektriny.

30. Ďalej sa v administratívnom spise nachádza vyjadrenie účastníka konania doručené prvostupňovému orgánu dňa xx. xxxxxxxx xxxx, zápisnica o nazretí účastníka konania do spisu vedeného prvostupňovým orgánom z xx. xxxxxxxx xxxx a vyjadrenie účastníka konania doručené prvostupňovému orgánu dňa xx. xxxxxxxx xxxx.
31. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v tomto rozhodnutí.
32. Napokon administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu zo xx. xxxxxxxx xxxx, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu z xx. xxxxxxxx xxxx o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
33. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. xxxxx/xxxx/xx z xx. xxxxxxxx xxxx, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote xxxxx dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky, za dodržania opatrení prijatých pred vznikom a šírením ochorenia COVID – 19.
34. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu nevyjadril ani neuplatnil svoje právo nahliadnuť do spisu pred vydaním rozhodnutia v odvolacom konaní.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

35. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
36. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
37. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.

38. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
39. Podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. *prevádzkovateľ sústavy, organizátor krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľ siete alebo prevádzkovateľ zásobníka je povinný predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov.*
40. Podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nezpracuje pravidlá trhu do prevádzkového poriadku alebo prevádzkový poriadok nepredloží na schválenie úradu podľa § 15 ods. 6 alebo § 45 ods. 4 a 5.*
41. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
42. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
43. Prvostupňový orgán rozhodnutím uložil účastníkovi konania pokutu vo výške x xxx,- eur za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods.1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z. tým, že porušil povinnosť podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z.
44. Kontrolou plnenia povinnosti podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. úradom bolo zistené, že účastník konania nepredložil v čase od xx. xxxxxxxx xxxx do xx dní, t. j. do xx. xxxxxxxx xxxx úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien ustanovených vo vyhláske č. 181/2020 Z. z.
45. Pretože dňa 01. septembra 2020 nadobudla účinnosť vyhláska č. 181/2020 Z. z., došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktorá sa okrem iného týkala údajov poskytovaných výrobcom elektriny, postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny. Z uvedených skutočností vyplýva, že účastník konania bol povinný zapracovať pravidlá trhu do svojho prevádzkového poriadku a predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku odo dňa, kedy nastali zmeny vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov, t. j. od xx. xxxxxxxx xxxx v lehote najneskôr do xx. xxxxxxxx xxxx.
46. Legislatívny proces novelizácie vyhlásky č. 24/2013 Z. z. bol vopred riadne oznámený prostredníctvom webového sídla úradu a aj portálu www.slov-lex.sk, kde prebiehalo medzirezortné pripomienkové konanie k samotnej novele vyhlásky za účasti verejnosti, ktorá dávala k návrhom zmien pripomienky. Niet pochýb o tom, že príslušné regulované subjekty mali objektívnu možnosť mať k dispozícii všetky relevantné informácie k zmenám

vo vyhláške č. 24/2013 Z. z., pričom o existencii prebiehajúceho legislatívneho konania informoval aj úrad na svojom webovom sídle. Zároveň bola vyhláška č. 181/2020 Z. z. riadne publikovaná a vyhlásená na portáli www.slov-lex.sk už 2 mesiace pred jej účinnosťou, konkrétne 01. júla 2020. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je nepochybné, že účastník konania sa mohol v dostatočnom časovom predstihu oboznámiť so zmenami v príslušnej legislatíve.

47. K argumentu účastníka konania, že vyhodnotil situáciu tým spôsobom, že nedošlo k zmene podmienok, na základe ktorých bol jeho prevádzkový poriadok schválený, a že úrad neuviedol žiadne relevantné a preskúmateľné argumenty, v čom malo na základe novelizácie pravidiel trhu dôjsť k naplneniu hypotézy právnej normy, teda v ktorých aspektoch došlo k zmene podmienok vo vzťahu k prevádzkovému poriadku účastníka konania (nie všeobecne), odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účinnosťou vyhlášky č. 181/2020 Z. z. došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktorá sa okrem iného týkala údajov poskytovaných výrobcami elektriny, postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny. Odvolací orgán ďalej uvádza, že z uvedeného je zrejmé, že zmeny v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, ktoré boli deklarovane vyhláškou č. 181/2020 Z. z., sa týkali aj účastníka konania, ktorý je prevádzkovateľom distribučnej sústavy, pretože novelizáciou vyhlášky č. 181/2020 Z. z. došlo k zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou, pričom napríklad postup pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny, sa týkajú každého jedného prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Odvolací orgán dodáva, že pokiaľ prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že sa zmeny týkali okrem iného postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, tak ide o konkrétnu zmenu postupu (postup pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny je len jeden), ktorá bola deklarovaná vyhláškou č. 181/2020 Z. z. Odvolací orgán zároveň dodáva, že účastník konania má byť odborne spôsobilá osoba, ktorá je povinná vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou, a ktorá je povinná sledovať zmeny v právnej úprave regulácie sieťových odvetví. Úrad prostredníctvom rozhodnutí o uložení pokuty neposkytuje účastníkom konania výklad právnych noriem. Na základe vyššie uvedeného má odvolací orgán za to, že účastník konania vyhodnotil situáciu nesprávne, keď usúdil, že novelizáciou vyhlášky č. 24/2013 Z. z. nedošlo k zmene podmienok, na základe ktorých bol schválený jeho prevádzkový poriadok. Odvolací orgán zdôrazňuje, že aj vzhľadom na rozsah technologických zariadení zapísaných v povolení účastníka konania na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny, je zrejmé, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku účastníka konania bolo nevyhnutné pre existenciu fungujúceho prostredia v oblasti regulácie elektroenergetiky. Odvolací orgán zdôrazňuje, že v zmysle § 15 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. účastníkom trhu je aj odberateľ elektriny, pričom odberatelia elektriny nemali možnosť záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnymi pravidlami trhu, pretože tieto neboli zapracované do prevádzkového poriadku účastníka konania. Odberateľ elektriny je laik, ktorý nie je povinný sledovať zmeny platnej právnej úpravy sieťových odvetví a rovnako tak nemusí rozumieť odbornej terminológii v elektroenergetike. Prevádzkové poriadky sú záväzným dokumentom pre účastníkov trhu s elektrinou, podporujúcim transparentnosť a účinnosť trhu s elektrinou, v ktorých prevádzkovatelia sústav zapracovali pravidlá trhu s elektrinou na vlastné prevádzkové podmienky.

48. Účastník konania v odvolaní odkázal na bod 3. svojho vyjadrenia z xx. xxxxxxxx xxxx a poukázal na to, že postupom úradu došlo k porušeniu požiadavky predvídateľnosti práva a právnej istoty. V bode 3. vyjadrenia z xx. xxxxxxxx xxxx účastník konania uviedol, že z predvídateľnosti zákona vyplýva, že má byť formulovaný s dostatočnou presnosťou, teda povinnosť stanovená právnym predpisom musí byť vyjadrená jednoznačne a jasne, a že zákon musí poskytovať právnu ochranu proti svojvoľným zásahom orgánov verejnej moci. Účastník konania uviedol, že bola porušená požiadavka predvídateľnosti práva a právnej istoty, a to postupom úradu, ktorý v rovnakých prípadoch (viacnásobná novelizácia predmetnej vyhlášky) nepostupoval rovnakým spôsobom a nevyžadoval zmenu prevádzkového poriadku. K argumentom účastníka konania odvolací orgán uvádza nasledovné.
49. Jazykový (alebo gramatický) výklad je jeden z druhov výkladu podľa metód výkladu, ktorého predmetom je zisťovanie zmyslu, obsahu a rozsahu v normatívnom texte použitých slov a nimi utváraných viet za účelom ich pochopenia a správneho a jednotného používania. Je možné bez akýchkoľvek pochybností uviesť, že z ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. vyplýva, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku sa viaže na zmenu podmienok, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, t. j. regulovaný subjekt je povinný predložiť návrh na zmenu prevádzkového poriadku, ak sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený.
50. Odvolací orgán teda zdôrazňuje, že predloženie prevádzkového poriadku v zmysle § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. sa týka regulovaného subjektu, ktorý je povinný predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, čo bolo aj v prípade novelizácie vyhlášky č. 24/2013 Z. z.
51. Z ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je zrejma jednoznačná a presne formulovaná povinnosť regulovaného subjektu predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov. A teda, pokiaľ dôjde k zmene podmienok, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, pričom tieto môžu vyplývať zo zmeny všeobecne záväzných právnych predpisov, je regulovaný subjekt povinný predložiť na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku. Pretože novelovou vyhláškou č. 24/2013 Z. z. došlo k zmenám, na základe ktorých nebolo možné považovať prevádzkový poriadok účastníka konania za aktuálny a v súlade s právnou úpravou, je jednoznačné, že účastník konania bol povinný predložiť na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku.
52. K argumentom účastníka konania ohľadne prepiateho formalizmu v postupe úradu a problematike záväznosti prevádzkového poriadku odvolací orgán opakovane uvádza, že novelizáciu vyhlášky č. 24/2013 Z. z. došlo k takej rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel vnútorného trhu s elektrinou, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku bolo nevyhnutné pre existenciu fungujúceho prostredia v oblasti regulácie elektroenergetiky. Odvolací orgán dodáva, že rozhodnutie úradu, ktorým sa schvaľuje resp. mení prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je pre účastníkov trhov záväzný, a to *de iure* aj *de facto*. Jeho záväznosť totiž sleduje a potvrdzuje naplnenie zásady nediskriminácie a transparentnosti zo strany prevádzkovateľov, ktorí sú prevádzkovými poriadkami viazaní a musia ich dodržiavať.

Naopak, ich odberatelia sú nimi viazaní z toho hľadiska, že nemôžu požadovať osobitný prístup alebo zvýhodnenie od prevádzkovateľov v porovnaní s inými odberateľmi. Dodržiavanie ustanovených pravidiel v rámci sieťových odvetví má esenciálny význam z viacerých hľadísk a prípadné nerešpektovanie a odchyľovanie sa od jednotných pravidiel by ohrozovalo riadne fungovanie trhov a technickej infraštruktúry. Povinnosť relevantných subjektov dodržiavať prevádzkové poriadky, korelujúca s povinnosťou účastníkov trhu ich strpieť a akceptovať, vyplýva z platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví.

53. Ďalej odvolací orgán odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. júna 2016, I. ÚS 348/2016, podľa ktorého *„k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Jazykový výklad môže totiž v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu predstavovať len prvotné priblíženie sa k obsahu právnej normy, ktorej nositeľom je interpretovaný právny predpis; na overenie správnosti či nesprávnosti výkladu, resp. na jeho doplnenie či upresnenie potom slúžia ostatné interpretačné prístupy, postavené na roveň gramatickému výkladu, v tomto prípade systematický a teleologický výklad, ktoré sú spôsobilé v kontexte racionálnej argumentácie predstavovať významný konektív pri zistení obsahu a zmyslu aplikovanej právnej normy...“*.
54. Opierajúc sa o uvedenú judikatúru možno uviesť, že účelom ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne plnenie povinnosti prevádzkovateľov sústavy, organizátorov krátkodobého trhu s elektrinou, prevádzkovateľov siete alebo prevádzkovateľov zásobníka predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku do 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Inak povedané, účelom ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je okrem iného aj možnosť odberateľov elektriny záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnym a zákonným znením prevádzkového poriadku.
55. V nadväznosti na uvedené a na účastníkom konania spomenuté súdne rozhodnutia vo veci záväznosti prevádzkového poriadku je potrebné zdôrazniť, že predmetné súdne rozhodnutia sa týkali ustanovení prevádzkového poriadku, ktoré idú nad rámec zákona, čo sa však netýka tohto prípadu a porušenia zákonnej povinnosti účastníka konania, ktorá práve naopak vyžaduje od účastníka konania, aby jeho prevádzkový poriadok bol v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví. V tomto prípade nedochádza k implementovaniu ustanovení do prevádzkového poriadku, ktoré by boli nad rámec zákona. Ako sa uvádza aj v spomenutých súdnych rozhodnutiach, *prevádzkový poriadok musí v plnom rozsahu zodpovedať zákonu*. A teda, pretože novelovou vyhláškou č. 24/2013 Z. z. došlo k zmenám, na základe ktorých nebolo možné považovať prevádzkový poriadok účastníka konania za aktuálny a v súlade s právnou úpravou, je jednoznačné, že účastník konania bol povinný predložiť na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku.
56. Odvolací orgán k argumentu účastníka konania uvedenému v odvolaní, že vyhláška č. 181/2020 Z. z. nebola prvou a jedinou novelou vyhláškou č. 24/2013 Z. z., aj predchádzajúce novely boli obsahovo rozsiahle, pričom v aplikačnej praxi úradu predchádzajúce novely neboli považované za zmeny podmienok, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, uvádza, že v zmysle povinnosti § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je regulovaný subjekt povinný predložiť návrh na zmenu prevádzkového poriadku, ak sa

zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený. Teda regulovaný subjekt je povinný predložiť úradu návrh na zmenu prevádzkového poriadku zakaždým, keď sa zmenia podmienky, na základe ktorých bol schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov. Regulovaný subjekt je povinný posudzovať aktuálnosť svojho prevádzkového poriadku a v prípade, že prevádzkový poriadok nemožno považovať za aktuálny a v súlade s právnou úpravou, je povinný predložiť na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku úradu. Odvolací orgán uvádza, že úrad pristúpil ku kontrole povinnosti ustanovenej v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. po účinnosti vyhlášky č. 181/2020 Z. z., pričom zistil, že účastník konania si ju voči úradu nesplnil. Odvolací orgán ďalej uvádza, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, navyiac na webovom sídle úradu sú zverejnené právoplatné rozhodnutia za totožné porušenie povinnosti a výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. S poukazom na vyššie uvedené a na znenie § 3 ods. 5 správneho poriadku úrad postupuje v konaní v súlade so zásadou legitímnych očakávaní, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 odporúčania výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež v ustanovení § 36 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z. z. je uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správny delikt uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia. Odvolací orgán zároveň dodáva, že skutočnosť, že úrad v minulosti nepristúpil ku kontrole dodržiavania povinnosti podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z., resp. neudelil pokutu za rovnaké porušenie povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z., nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.

57. K argumentu účastníka konania, že prvostupňový orgán sa nevyjadril k bodu 3. jeho vyjadrenia z xx. xxxxxxxxxxx xxx (požiadavka na dostatočne presne formulovanú povinnosť, právna ochrana pred svojvoľným zásahom orgánov verejnej moci), ako ani k doterajšej aplikačnej praxi úradu, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol záver, že „*Správny orgán k námietke o porušení požiadavky predvídateľnosti práva a právnej istoty a taktiež k námietke o tom, že nedošlo k takej zmene podmienok, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, na základe ktorých by mala spoločnosť PPA Power, povinnosť predložiť úradu návrh na zmenu prevádzkového poriadku, uvádza, že ako je aj vyššie uvedené v tomto rozhodnutí, dňa 01. 09. 2020 nadobudla účinnosť vyhláška č. 181/2020 Z. z., čím došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou. Okrem iného sa zmena týkala údajov*

poskytovaných výrobcov elektriny, postupu pri zmene dodávateľa elektriny a zmeny bilančnej skupiny, zisťovania spotreby alebo dodávky elektriny pre odberné alebo odovzdávacie miesto pri zmene dodávateľa elektriny alebo pri zmene bilančnej skupiny. A teda povinnosť spoločnosti PPA Power zapracovať pravidlá trhu do svojho prevádzkového poriadku a predložiť úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku odo dňa, kedy nastali zmeny vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov, t. j. od xx. xx. xxxx v lehote najneskôr do xx. xx. xxxx, je nepopierateľná. Správny orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že rozsiahlou zmenou právnej úpravy, ktorá nastala nadobudnutím účinnosti vyhlášky č. 181/2020 Z. z., sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený. Správny orgán tiež uvádza, že je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že z ustanovenia § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. vyplýva, že predloženie návrhu na zmenu prevádzkového poriadku sa viaže na zmenu podmienok, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, t. j. regulovaný subjekt je povinný predložiť návrh na zmenu prevádzkového poriadku ak sa zmenili podmienky. Zmenu podmienok jednoznačne deklarovala vyhláška č. 181/2020 Z. z. „a že „Regulované subjekty sú povinné okrem iného sledovať všetky zmeny v príslušných právnych predpisoch a na základe toho si plniť svoje povinnosti, ktoré im zákon ukladá. Zákonná povinnosť podľa § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. zreteľne a jasne určuje na splnenie danej povinnosti lehotu 60 dní odo dňa, kedy sa zmenili podmienky, na základe ktorých bol prevádzkový poriadok schválený, vrátane zmien vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov, v rámci ktorej bolo potrebné reflektovať regulovanými subjektmi zmeny všeobecne záväzného právneho predpisu vo svojich prevádzkových poriadkoch“. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal s argumentom účastníka konania ohľadne požiadavky na dostatočne presne formulovanú zákonnú povinnosť. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán sa v odôvodnení rozhodnutia riadne vysporiadal s každou jednou podstatnou námietkou, ktorá súvisela so zisteným porušením povinnosti. Argument účastníka konania ohľadne doterajšej aplikačnej praxe úradu, aj vzhľadom na už vyššie v tomto rozhodnutí odvolacím orgánom uvedené, nie je opodstatnený vo vzťahu k predmetnému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., pretože nijakým spôsobom nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil. Správny orgán, resp. úrad nie je povinný reagovať na každý jeden aj nepodstatný argument uvedený vo vyjadrení účastníka konania. Je povinný argumentačne sa vyrovnáť s podstatnými námietkami účastníka konania v kontexte zisteného porušenia. Úrad má právomoc určiť, ktoré sú podstatné a s nimi sa riadne vysporiadať a vylúčiť nepodstatné námietky. Takýto názor potvrdzuje aj prevládajúca judikatúra súdov. Nie je povinnosťou odvolacieho orgánu, súdu, správneho orgánu, kontrolného orgánu zaoberať sa každou jednotlivou námietkou. „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 09. 2008, I. ÚS 241/07).

58. Účastník konania taktiež v odvolaní uviedol, že na neprípustný formalizmus v konaní úradu poukazujú závery prezentované v odôvodnení rozhodnutia, a to na str. 8, kde sa úrad vyjadruje k prezentovanému záveru o zbytočnosti a neefektívnosti kopírovania všeobecne záväzných právnych predpisov do prevádzkových poriadkov spôsobom, že ide len o vyjadrenie názoru na legislatívu a neprezentuje argumenty, prečo je žiadúce, efektívne a zmysluplné kopírovať ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov do prevádzkového poriadku, a na str. 10, kde úrad uvádza, že v prípade porušenia zo strany

účastníka konania má ísť o porušenie administratívnej povinnosti. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že sa stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, ktorý k vyjadreniu účastníka konania o tom, že nie je zmysluplné kopírovať texty všeobecne záväzných právnych predpisov do prevádzkových poriadkov (ako predpisov s obmedzeným okruhom adresátov) a je neefektívne a nadbytočne upravovať do prevádzkového poriadku skutočnosti, ktoré sú jednoznačne upravené vo všeobecne záväznom právnom predpise a vyžadovanie takéhoto postupu zo strany úradu je prejavom formalizmu, uviedol, že uvedené vníma skôr ako vyjadrenie názoru účastníka konania na prijatú legislatívu. Odvolací orgán uvádza, že z odôvodnenia prvostupňového ako aj tohto rozhodnutia je zrejmé a odôvodnená povinnosť účastníka konania mať schválený prevádzkový poriadok v súlade s platnou právnou úpravou. K uvedenému zároveň odvolací orgán opakovane uvádza, že v zmysle § 15 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. účastníkom trhu je aj odberateľ elektriny, pričom odberatelia elektriny nemali možnosť záväzne sa riadiť a postupovať v súlade s aktuálnymi pravidlami trhu, pretože tieto neboli zapracované do prevádzkového poriadku účastníka konania. Odberateľ elektriny je laik, ktorý nie je povinný sledovať zmeny platnej právnej úpravy sieťových odvetví a rovnako tak nemusí rozumieť odbornej terminológii v elektroenergetike. Prevádzkové poriadky sú záväzným dokumentom pre účastníkov trhu s elektrinou, podporujúcim transparentnosť a účinnosť trhu s elektrinou, v ktorých prevádzkovatelia sústav zapracovali pravidlá trhu s elektrinou na vlastné prevádzkové podmienky. K záveru prvostupňového orgánu, že v prípade porušenia zo strany účastníka konania má ísť o porušenie administratívnej povinnosti, odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán je povinný, v rámci správneho konania a následného rozhodovania o výške uloženej pokuty, zhodnotiť všetky skutočnosti svedčiacie v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, pričom skutočnosť, že porušenie zákona bolo administratívneho charakteru, treba vnímať ako poľahčujúcu okolnosť, a nie ako neprípustný formalizmus v konaní úradu. Odvolací orgán dodáva, že argumenty účastníka konania ohľadne formalizmu v postupe úradu považuje za neopodstatnené.

59. K tvrdeniu účastníka konania, že rozsiahle dokumenty, ktoré len bezúčelne a slepo preberajú ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, kde také prebratie nemusí byť úplné, sú spôsobilé v adresátoch vyvolať skôr pocit nejednoznačnosti, chaosu, a stratu orientácie v už beztak komplikovanej právnej úprave, odvolací orgán uvádza, že uvedený argument považuje za vágny a ďalej uvádza, že práve nekonaním účastníka konania, kedy nemožno považovať jeho prevádzkový poriadok za aktuálny a v súlade s právnou úpravou, môže vyvolať v odberateľoch elektriny pocit nejednoznačnosti, chaosu a stratu orientácie, pretože, ako už bolo vyššie uvedené, odberateľ elektriny je laik, ktorý nie je povinný sledovať zmeny platnej právnej úpravy sieťových odvetví a rovnako tak nemusí rozumieť odbornej terminológii v elektroenergetike.
60. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho,

alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

61. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedeným takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámenny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou.
62. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil, a teda že nepredložil v čase od xx. xxxxxxxxxx xxxx do xx dní, t. j. do xx. xxxxxxxx xxxx úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien ustanovených vo vyhláske č. 181/2020 Z. z., čím porušil povinnosť ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. ae) zákona č. 250/2012 Z. z.
63. Odvolací orgán ďalej k skutočnostiam uvedeným v odvolaní uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.
64. Odvolací orgán dodáva, že v prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je

objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť.

65. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie prvostupňového orgánu obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej ako i právnej stránky rozhodnutia. Vychádzajúc z podkladov, ktoré sa nachádzajú v spise č. xxxx-xxxx-xx skutkový stav možno podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 15 ods. 6 druhej vety zákona č. 250/2012 Z. z., a teda je skutkový stav tým prípadom, v ktorom možno bez akýchkoľvek pochybností právnu normu aplikovať. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia. Relevantnými a rozhodujúcimi v predmetnej veci sú nasledovné skutočnosti. Dňa 01. septembra 2020 nadobudla účinnosť vyhláška č. 181/2020 Z. z., v dôsledku ktorej došlo k rozsiahlej zmene právnej úpravy v obsahu pravidiel trhu v oblasti vnútorného trhu s elektrinou (v odôvodnení rozhodnutia sú bližšie definované konkrétne oblasti, v rámci ktorých k zmenám došlo). Ďalej nekonaním, t. j. tým, že účastník konania nepredložil návrh na schválenie prevádzkového poriadku v lehote ustanovenej zákonom, nastala situácia, kedy aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku, pričom prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný pre prevádzkovateľa distribučnej sústavy a zároveň aj pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou. V neposlednom rade predpoklad resp. prezumpcia odbornej spôsobilosti účastníka konania vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 7 ods. 2 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. podmienkou na vydanie povolenia právnickej osobe je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné pôsobenie spoločnosti (s poukazom na zásadu *ignorantia legis (iuris) neminem excusat*, teda nezalosť alebo neúplná znalosť všeobecne záväzných právnych predpisov neospravedlňuje).
66. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
67. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoľeného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
68. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia,

alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadáská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

69. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
70. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
71. Zo skutkového stavu, ktorý je riadne preukázaný podkladmi nachádzajúcimi sa v spise č. xxxx-xxxx-xx jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti podľa § 15 ods. 6 zákona č. 250/2012 Z. z., pretože od xx. xxxxxxxx xxxx do xx. xxxxxxxx xxxx úradu nebol doručený návrh na zmenu prevádzkového poriadku a účastník konania v priebehu správneho konania nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyššie uvedenú skutočnosť legitímne vyvrátil.
72. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatívnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správne orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na pritŕžujúce okolnosti. Použitím *analogie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).

73. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
74. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
75. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá a je povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Prvostupňový orgán ďalej zohľadnil skutočnosť, že je jednou zo základných povinností účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z platnej právnej úpravy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví. Zároveň prvostupňový orgán prihliadol aj na skutočnosť, že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný a legálny výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. Účastník konania má byť odborne spôsobilá osoba, ktorá je povinná vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou.
76. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty zároveň zohľadnil skutočnosť, že účastník konania nepristúpil k náprave protiprávneho stavu, keďže do času vydania rozhodnutia nedoručil úradu návrh na schválenie zmeny prevádzkového poriadku. Prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval od xx. xxxxxxxx xxxx a v čase vydania rozhodnutia pretrvával. Taktiež prvostupňový orgán zohľadnil skutočnosť, že po celý čas trvania zisteného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. aktuálne platné a účinné pravidlá trhu neboli zapracované do prevádzkového poriadku.
77. V odôvodnení rozhodnutia ďalej prvostupňový orgán uviedol, že aj napriek tomu, že v prípade porušenia zákona č. 250/2012 Z. z. ide o administratívnu povinnosť účastníka konania, úradom schválený prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy je záväzný nielen pre samotného prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ale pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou, čiže aj pre odberateľov, ktorí v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektami vystupujú ako slabšia strana. Úrad v rámci svojich kompetencií zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. zabezpečuje dohľad nad znením prevádzkových

poriadkov, ktorých aktuálnosť je nevyhnutná k dosiahnutiu ochrany odberateľov a zároveň k dosiahnutiu fungujúceho prostredia v oblasti regulácie elektroenergetiky.

78. Pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty prvostupňový orgán zohľadnil v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. aj skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia č. xxxx/xxxx/x z xx. xxxxx xxxx o uložení pokuty vo výške x xxx,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť xx. xxxx xxxx. To znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správneho deliktu.
79. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
80. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
81. Účastník konania v petite odvolania žiada, *aby odvolací orgán rozhodnutie preskúmal v celom rozsahu a rozhodnutie zrušil a konanie ako právne bezdôvodné zastavil.*
82. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške x xxx,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu je dostačujúca na nápravu účastníka konania tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Zároveň odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje x,xx percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
83. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, kladeným na presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
84. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške x xxx,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolaný následok, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené

kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

85. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti zákona č. 250/2012 Z. z.
86. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške x xxx,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
87. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

88. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
89. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške x xxx,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
90. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
91. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie

tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Andrej Juris
predseda